

Tisk a informace

Soudní dvůr Evropské unie
TISKOVÁ ZPRÁVA č. 135/13
V Lucemburku dne 17. října 2013

Rozsudek ve věci C-291/12
Michael Schwarz v. Stadt Bochum

Vkládání otisků prstů do cestovních pasů je přípustné

I když odebrání otisků prstů a jejich uchovávání v cestovním pase představují zásah do práv na respektování soukromého života a ochranu osobních údajů, tato opatření jsou nicméně odůvodněna tím, že mají zabránit jakémukoli podvodnému použití cestovních pasů.

Nařízení č. 2252/2004¹ stanoví, že cestovní pasy² musí obsahovat velmi bezpečné médium pro uchování údajů, které kromě zobrazení obličeje obsahuje také dva otisky prstů. Tyto otisky prstů mohou být použity pouze k ověření pravosti cestovního pasu a totožnosti jeho držitele.

Michael Schwarz požádal město Bochum (Německo) o vydání cestovního pasu, avšak odmítl, aby mu byly při této příležitosti odebrány otisky prstů. Vzhledem k tomu, že město Bochum jeho žádost zamítlo, podal M. Schwarz k Verwaltungsgericht Gelsenkirchen (správní soud v Gelsenkirchen, Německo) žalobu, kterou se domáhal, aby bylo tomuto městu uloženo vydat mu cestovní pas bez odebrání otisků prstů.

V tomto kontextu správní soud položil otázku, **zda je nařízení platné, a to zejména s ohledem na Listinu základních práv Evropské unie, když žadateli o vydání cestovního pasu ukládá povinnost poskytnout otisky prstů a stanoví jejich uchování v cestovním pase.**

V rozsudku z dnešního dne **Soudní dvůr odpověděl** na tuto otázku **kladně**.

I když odebrání otisků prstů a jejich uchovávání v cestovním pase představují zásah do práv na respektování soukromého života a ochranu osobních údajů, jsou tato opatření každopádně odůvodněna cílem chránit cestovní pasy proti jakémukoli podvodnému použití.

Soudní dvůr v tomto ohledu konstatoval, že napadená opatření sledují především cíl obecného zájmu, kterým je bránit neoprávněnému vstupu osob do Evropské unie. V této souvislosti je cílem těchto opatření předcházet pozměňování cestovních pasů a bránit jejich podvodnému použití.

Zprvce ze skutečností, které má Soudní dvůr k dispozici, nevyplývá a ostatně nebylo ani tvrzeno, že tato opatření nerespektují podstatu dotčených základních práv.

Soudní dvůr dále konstatoval, že napadená opatření jsou způsobilá k dosažení cíle **ochrany cestovních pasů proti jejich podvodnému použití**, neboť výrazně snižují riziko, že neoprávněným osobám bude nesprávně povolen vstup na unijní území.

Napadená opatření konečně nepřekračují meze toho, co je k dosažení uvedeného cíle nezbytné.

Pokud jde o **odebrání otisků prstů**, Soudní dvůr nebyl seznámen s existencí dostatečně účinných opatření, která by do uvedených práv zasahovala méně. Soudní dvůr především uvedl, že metoda založená na rozpoznání oční duhovky není natolik technologicky vyspělá jako metoda založená na

¹ Nařízení Rady (ES) č. 2252/2004 ze dne 13. prosince 2004 o normách pro bezpečnostní a biometrické prvky v cestovních pasech a cestovních dokladech vydávaných členskými státy (Úř. věst. L 385, s. 1), ve znění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 444/2009 ze dne 6. května 2009 (Úř. věst. L 142, s. 1, a oprava Úř. věst. L 188, s. 127).

² A cestovní doklady.

otiscích prstů a že z důvodu, že je v současnosti podstatně nákladnější, je méně vhodná k obecnému používání.

Co se týče **zpracování otisků prstů**, Soudní dvůr uvedl, že otisky prstů mají v oblasti obecné identifikace osob zvláštní úlohu. Srovnání otisků prstů odebraných na určitém místě s otisky prstů uloženými v databázi tak umožňuje prokázat přítomnost určité osoby na tomto místě, a to ať již v rámci trestního vyšetřování nebo s cílem nepřímo takovou osobu sledovat.

Soudní dvůr však poznamenal, že nařízení výslovně uvádí, že otisky prstů mohou být použity pouze k ověření pravosti cestovního pasu a totožnosti jeho držitele. Nařízení navíc stanoví uchovávání otisků prstů pouze v samotném cestovním pase, který zůstává výlučně u svého držitele. Vzhledem k tomu, že nařízení nestanoví žádnou jinou formu ani žádný jiný prostředek pro uchování těchto otisků, nelze jej vykládat v tom smyslu, že jako takové poskytuje právní základ pro případnou centralizaci údajů shromážděných na jeho základě nebo pro použití těchto údajů pro jiné účely, než je zabránit neoprávněnému vstupu osob na unijní území.

Soudní dvůr kromě toho konstatoval, že nařízení bylo přijato na náležitém právním základě a že postup, který vedl k přijetí opatření použitelných v projednávané věci, není stížen vadou, jelikož Parlament se jej plně účastnil jakožto spoluzákonodárce³.

UPOZORNĚNÍ: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce umožňuje soudům členských států, aby v rámci sporu, který projednávají, položily Soudnímu dvoru otázky týkající se výkladu práva Unie nebo platnosti aktu Unie. Soudní dvůr nerozhoduje ve sporu před vnitrostátním soudem. Vnitrostátní soud musí věc rozhodnout v souladu s rozhodnutím Soudního dvora. Toto rozhodnutí je stejně tak závazné pro ostatní vnitrostátní soudy, které případně budou projednávat podobný problém.

Neoficiální dokument pro potřeby sdělovacích prostředků, který nezavazuje Soudní dvůr.

[Úplné znění](#) rozsudku se zveřejňuje na internetové stránce CURIA v den vyhlášení.

Kontaktní osoba pro tisk: Balázs Lehoczki ☎ (+352) 4303 5499

Obrazový záznam z vyhlášení rozsudku je dostupný na [Europe by Satellite](#) ☎ (+32) 2 2964106

³ V každém případě při přijímání nařízení č. 444/2009, které nahradilo znění napadeného ustanovení nařízení č. 2252/2004 a které se uplatní v projednávané věci.